

Dr. Stágel Bence
ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

irányműszám: T/4918/15

Érkezett: 2011 NOV 1 9.

T/4918/....

Módosító javaslat

Dr. Kövér László
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A Házaszabály 94. § (1) bekezdése, valamint a 102. § (1) bekezdése alapján a bírósági végrehajtással kapcsolatos és egyéb igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/4918. számú törvényjavaslatához a következő

módosító javaslatot

terjesztem elő:

1. A törvényjavaslat 78. §-a a következőképpen változik:

„78. §

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 25. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A [főkövetelés járulékai (kamat, költség stb.)] késedelmi kamat – kivéve az önállóan érvényesített [kamat- és egyéb járulékkövetelést] késedelmi kamatot – az érték megállapításánál figyelmen kívül marad[nak; a pertárgy értékébe a pénzkövetelés után járó, és azzal együtt érvényesített kamatkövetelés akkor sem számítandó be, ha e kamatköveteléssel egyidejűleg a kamatkövetelés után járó újabb kamatkövetelést is érvényesítenek].”

2. A törvényjavaslat 109. §-a a következőképpen változik:

„109. §

Az Fmhtv. 44. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az eljárási díj alapja a pénzkövetelésnek az eljárás megindításakor fennálló, [járulékok] késedelmi kamat nélkül számított értéke (díjalap) [; a díjalapba a pénzkövetelés

után járó, és azzal együtt érvényesített kamatkövetelés akkor sem számítandó be, ha e kamatköveteléssel egyidejűleg a kamatkövetelés után járó újabb kamatkövetelést is érvényesít a jogosult]. Az önállóan érvényesített [kamat- és egyéb járulékkövetelés] késedelmi kamat a díjalapba beszámít.””

INDOKOLÁS

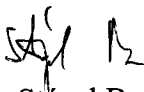
A módosító javaslat az uzsorások ellen fellépés részeként módosítja a pertárgyérték, és így az illetékalap számításának szabályait – a bírói gyakorlattal összhangban.

A benyújtott törvényjavaslat ugyanis az Országvédelmi Akciótervvel ellentétesen éppen az uzsorásokat hozná helyzetbe: azt eredményezné, hogy egységnyi pénzkövetelés esetén annál kisebb a peres illeték, minél nagyobb a kamattartalom. Ez pedig egyértelműen az uzsorásbűnözőknek kedvez, és csökkenti az állami bevételeket.

A rendszerváltást követően a bírói gyakorlat is felismerte, hogy az ügyleti kamat (kezelési költség stb.) a pertárgyérték része: Kölcsönszerződés esetén a szerződésben kikötött ügyleti kamat is tőkésedik, ha azt az esedékességkor nem fizetik ki (BH1994.551.). Az így tőkévé vált ügyleti kamat után jogszabály vagy szerződés alapján késedelmi kamat követelhető (BH1997.223.; BH1998.495.). A Bírói Döntvények Tárában BDT 2002. 602. számon közzétett eseti döntés egészen odáig megy, hogy még a pertárgy értéke számítása szempontjából is figyelembe veendőnek tekinti az ügyleti kamatot. Kimondja ugyanis, hogy „a kölcsön összege után számított ügyleti kamat a pertárgy értékének megállapítása szempontjából figyelembe veendő”. A kölcsönszerződés esetén ugyanis az ügyleti kamat a pénz szolgáltatásának ellenértéke (hasonló funkciót tölt be, mint a bérleti szerződés esetén a bér), és így az ügyleti kamat nem járulékos, hanem szerződéses ellenszolgáltatás [Ptk. 685. § f) pont], tehát peresítve tőkekövetelés.

A benyújtott törvényjavaslat tehát nemcsak helyzetbe hozza az uzsorásokat, de az utóbbi két évtized bírói gyakorlatának egyébként teljesen logikus szabályát is negligálja, és visszatér a rendszerváltás előtti jogértelmezéshez. Éppen ezért indokolt a törvényjavaslat módosítása.

Budapest, 2011. november 18.

Dr. Stágel Bence
KDNP